

Sygn. akt III RC 39/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Kinga Miotk-Załużska

Protokolant st. sekr. sądowy Grażyna Łukasiak

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2021 r. w Toruniu

sprawy z powództwa:

mał. W. S. (1) działającego przez matkę A. S.

przeciwko:

P. S.

o:

alimenty

I. zasądza od pozwanego P. S. na rzecz mał. powoda W. S. (1) ur. (...) w T. alimenty w kwocie po 800 /osiemset/ złotych miesięcznie płatne do rąk matki dziecka A. S., poczynając od dnia 21.01.2020r., do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

II. oddała powództwo w pozostałej części,

III. nie obciąża mał. powoda kosztami sądowymi w części oddalonego powództwa,

IV. znosi między stronami koszty procesu,

V. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 39/20

UZASADNIENIE

Małoletni W. S. (1), działający przez matkę A. S., złożył pozew o zasądzenie od ojca P. S. alimentów w kwocie po 3 500 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego A. S.. Powód w dniu 3 sierpnia 2020r. złożył wniosek o zabezpieczenie roszczenia, poprzez zobowiązanie P. S. do uiszczania na rzecz mał. W. S. (1) kwoty po 1 200 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10 dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniego, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

A. S. wskazała, że obecnie jej wynagrodzenie za pracę wynosi (...) zł netto. Wskazała, że koszty utrzymania dziecka wynoszą: 600 zł miesięcznie na żywność, 100 zł miesięcznie na odzież, 80 zł miesięcznie na kosmetyki, 100-150 zł rocznie na wizyty lekarskie, 200 zł miesięcznie na dojazd do szkoły piłkarskiej. Podała, że w jej ocenie konieczne jest korzystanie przez dziecko z korepetycji z języka angielskiego, których koszt wynosi 60 zł za lekcję i 20 zł za dojazd. Wskazała, że dziecko będzie wymagało leczenia (...) oraz że konieczne będzie wykonanie testów (...) za 400 zł.

Podana, że obecnie mieszka wraz z synem w mieszkaniu, którego właścicielami jest pozwany i jego matka, otrzymała od pozwanego wezwania do opuszczenia lokalu. Podana, że koszt najmu lokalu wyniósłby ją ok. 1 200 zł miesięcznie. Wskazała, że obecnie nie płaci za mieszkanie, opłaca jedynie media w kwocie łącznie 230 zł. Jak oświadczyła, otrzymuje świadczenie 500+. Łączny koszt utrzymania małoletniego określiła na 1500 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 1 kwietnia 2021 r. P. S. uznał powództwo do kwoty po 350 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu zaprzeczył, aby unikał kontaktu z matką małoletniego, wskazując, że to powódka zmieniła numer telefonu nie przekazując pozwanemu danych kontaktowych. Pokreślono, że pozwany jest świadom obowiązku alimentacyjnego, jaki ciąży na nim względem syna i nie zamierza się od niego uchylać. Pozwany niezmiennie i w szerokim zakresie partycypuje w zaspokajaniu potrzeb mał. W. S. (1). Podkreślono, że w ostatnich miesiącach dochody uzyskiwane przez pozwanego z przedmiotowej działalności są bliskie zero, a sytuacja związana z epidemią koronawirusa pogłębiła jeszcze trudności z pozyskiwaniem nowych zleceń. Pozwany utrzymuje się głównie z prac dorywczych, z reguły zarabiając w ten sposób średnio od kilkuset do tysiąca (...) miesięcznie. Wskazano, że mieszkanie stanowiące współwłasność P. S. jest obecnie zajmowane przez małoletniego i A. S.. Powód i jego matka zamieszkują w lokalu na zasadzie użyczenia. Matka małoletniego generalnie nie uiszcza nawet większości kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania, jak chociażby opłat do spółdzielni mieszkaniowej czy rachunków za prąd, telewizję i wodę.

Na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2020r. pozwany P. S. oświadczył, że jest w stanie płacić 600 zł miesięcznie. Podał, że mieszka i pracuje w N., jego dochody wynoszą ok. (...) (...) miesięcznie. Wskazał, że mieszka sam, koszt najmu mieszkania wynosi 400 (...), a w najbliższym czasie koszt ten ma zwiększyć się o 150 (...). Podał, że na żywność i kosmetyki wydaje 300 (...) miesięcznie, na paliwo 200 (...) miesięcznie, na ubrania 100 (...) miesięcznie. Jest właścicielem samochodu osobowego marki A., rok prod. (...).

A. S. na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2020r. przyznała, że kwota 3500 zł jest zawyżona. Wniosła o zasądzenie kwoty 1500 zł tytułem alimentów na rzecz małoletniego.

Postanowieniem z 21 sierpnia 2020 r. Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego poprzez zobowiązanie pozwanego P. S. do uiszczania na rzecz mał. W. S. (1) alimentów w kwocie po 800 zł miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniego powoda A. S. do 10 dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności każdej z rat, począwszy od dnia 3 sierpnia 2020 r.

W piśmie procesowym z dnia 8 października 2020r. pozwany wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z dnia 21 sierpnia 2020r.

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2020r. Sąd Rejonowy w (...)w sprawie o sygn. akt (...) postanowił oddalić zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w (...) z dnia 21 sierpnia 2020r, wydane w sprawie III RC 39/20.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni W. S. (1), urodzony (...), jest synem A. S. i P. S. pochodzącym z nieformalnego związku swoich rodziców.

Rodzice małoletniego W. S. (2) pozostawali w związku (...) lat. Rozstali się w (...) Obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec małoletniego nie został wcześniej ustalony.

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia małoletniego k. 5/

Małoletni W. S. (1) ma (...) lat. Chodzi do (...) klasy Szkoły Podstawowej. Małoletni opuścił się w nauce, będzie potrzebował korepetycji z języka angielskiego. Koszt korepetycji wynosi 50 zł.

Małoletni nie uczęszcza na zajęcia dodatkowe. Lubi grać w piłkę, ale nie chodzi do żadnej szkółki. Wychodzi grać na Orlik.

W. S. (1) jest zdrowym dzieckiem. Nosi okulary korekcyjne. Obecnie potrzebuje nowych okularów, ponieważ stare mu się popsuly. Okulary były ubezpieczone, ale ubezpieczenie się skończyło. Chodzi na prywatne wizyty u okulisty. Koszt wizyty wynosi 100-150 zł. Małoletni miał zakupione okulary, które kosztowały ok. 650 zł.

Małoletni jest leczony (...). Matka starała się chodzić na wizyty na NFZ. Małoletni jest (...) (...). Ostatni raz u (...) był 2 lata temu. Powódka kupuje mu maści w kwocie 40 zł, które starczą na półtora miesiąca.

Małoletni W. mieszka wraz z matką w domu stanowiącym własność pozwanego P. S. oraz matki pozwanego. Matka małego nie ponosi kosztów najmu lokalu, nie płaci czynszu do spółdzielni. Strona powodowa płaci za prąd – ok. 150zł miesięcznie, internet – 100 zł miesięcznie oraz gaz – 55 zł miesięcznie.

Pozwany kupił małoletniemu telewizor. P. S. kupuje również synowi ubrania oraz obuwie. Pozwany kupił małoletniemu W. okulary korekcyjne do pracy przy monitorze komputerowym za kwotę 170 zł.

Matka powoda A. S. ma (...) lat. Pracuje i zarabia niecałe (...) zł miesięcznie. Pod koniec czerwca 2021r. powódce kończy się umowa o pracę. Nie ma informacji czy zostanie ona przedłużona. Matka małego nie posiada żadnego majątku i oszczędności.

A. S. pobiera świadczenie 500+ na małego.

A. S. spłaca kredyt w kwocie 263 zł miesięcznie. Kredyt zaciągnęła w kwocie 5000 zł na dwa lata na zakup min. pralki i telewizora. Z tej kwoty powódka kupiła sobie rower, którym dojeżdża do pracy. Wcześniejszy rower powódki zabrał pozwany.

Matka powoda chodzi do (...) na NFZ oraz prywatnie. Bierze leki za 20 zł miesięcznie.

/dowód: przesłuchanie A. S. – k. 238-238v, 239-240, 106v-107,

zeznania K. G. – k. 215-215v,

zeznania S. S. – k. 215v-216,

decyzja z GOPS – k. 60-61,

umowa o pracę na czas określony – k. 62-62v,

zaświadczenie – k. 63,

wypowiedzenie umowy użyczenia lokalu mieszkalnego – k. 64-65,

faktury i paragony – k. 150-161, 201-203, 208-209, 224-228, 231-234,

korrespondencja sms-owa – k. 40-42, 66-78, 210,

oceny małego z języka angielskiego za semestr 2019/2020 – k. 200,

kosztorys miesięcznych powódki i małego – k. 222,

umowa kredytu gotówkowego – k. 235-236

Pozwany P. S. ma (...) lat. Wcześniej pracował w N.. Miał tam prace dorywcze. Trudnił się w remontach domów i mieszkań. Sam musiał szukać klientów. Czasami nie miał pracy w ogóle. Dochody nie wystarczały mu na wszystkie opłaty. Nie płacił w pełni swojej siostrze za opłaty związane z telefonem. Nie korzysta z pomocy państwa (...). Rząd (...) oferował 9000 (...). Ta kwota nie jest bezwrotna, trzeba się z niej rozliczyć. Pozwany nie chciał tych pomiędzy,

bo niemiałby ich z czego oddać. Za księgowego płacił rocznie ok. 500 (...), na ubrania robocze przeznaczał ok. 100 (...) rocznie

Obecnie pozwany postanowił zjechać do Polski po sytuacji z synem. Małoletni uciekł z domu. Pozwany chce zająć się synem. Twierdzi, że prowadzenie działalności nie jest opłacalne. Nie chce prowadzić działalności, ponieważ wiąże się to z kosztami.

Po powrocie do Polski początkowo będzie mieszkał ze swoją matką, później planuje wynajmować mieszkanie i szukać pracy w zawodzie który, wykonuje. Wynajęcie mieszkania to koszt ok. 1000 zł.

Obecnie pozwany twierdzi, że nie ma dochodów. P. S. jest zdrowy i zdolny do pracy.

Pozwany chciał podpisać umowę z A. S., aby ta płaciła czynsz za mieszkanie, w którym mieszka wraz z małoletnim. Powódka nie zgodziła się. Małoletni powód i jego matka mieszkają w mieszkaniu stanowiącym własność pozwanego i jego matki. Mieszkanie posiada zadłużenie w kwocie około 5.000 zł, z powodu nie uiszczenia czynszu do spółdzielni. A. S. nie w ogóle nie opłacała czynszu do spółdzielni. W związku z otrzymaniem wezwania przedsądowego pozwany zapłacił kwotę 1000 zł tytułem częściowego uregulowania należności.

Koszty swojego utrzymania pozwany oszacował na kwotę 2000 zł. Na wyżywienie przeznacza ok. 600-700 zł, na paliwo ok. 300 zł, na internet ok. 75 zł.

Wcześniej przyjeżdżał do Polski co 3-4 tygodnie. Koszt przyjazdu wynosi ok 900-1000 zł. W ostatnim czasie był w rzadziej.

P. S. mieszkał sam w N.. Pozwany od pięciu lat mieszkał i pracował w N.. Jego dochody wynosiły przeważnie od (...) (...). Wynajmuje mieszkanie za ok. 400 (...). Koszty mają wzrosnąć o 150 (...).

Majątek pozwanego stanowi samochód i udziały w nieruchomości, w której obecnie mieszka powódka z małoletnim. Pozwany posiada samochód marki A. z (...) roku. Opłaca polisę ubezpieczeniową w kwocie 1112 zł. Ponosi koszty tytułem naprawy pojazdu.

Pozwany nie posiada oszczędności.

/dowód: zeznania pozwanego P. S. – k. 238v-239 , 107-107v,

zeznania D. S. (1) – k. 214v-215,

zeznania D. S. (2) – k. 237-237v,

polisa – k. 32-34,

paragony i faktury – k. 35, 38, 94-101, 104

umowa ubezpieczenia – k. 102-103

koszty utrzymania mieszkania – k. 38

dokumentacja wraz z tłumaczeniami – k. 88-94,

umowa najmu z października 2020 wraz z tłumaczeniem przysięgłym – 184-195,

przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 36, 196

potwierdzenie przelewu za mieszkanie – k. 37, 197

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, zeznania świadków D. S. (1), D. S. (2), K. G. oraz S. S., przesłuchania powódki A. S. oraz pozwanego P. S..

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, oraz przytoczone w ramach informacyjnego wysłuchania stron, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków D. S. (1), D. S. (2), K. G. oraz S. S. albowiem są jasne, spójne i logiczne. Dokonując ustaleń w oparciu o powyższe zeznania Sąd miał jednak na względzie, iż świadkowie ci pozostawali w kręgu osób najbliższych – rodziny i przyjaciół strony powodowej, wobec czego przejawiali tendencje do tego, aby przedstawiać stronę powodową w jak najkorzystniejszym świetle. Nadto nie mieli wiele do powiedzenia na temat sprawy i choćby kosztów utrzymania małoletniego W..

Sąd co do zasady uznał za wiarygodne przesłuchanie matki mał. powoda oraz pozwanego w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Były one bowiem rzeczowe, dokładne i logiczne. Sąd miał jednak na uwadze, że strony oceniały sytuację w sposób subiektywny i starały się przedstawić ją w sposób jak najbardziej korzystny w kontekście toczącego się procesu.

W sprawie ustalono, że pozwany jest ojcem małoletniego powoda (okoliczność bezsporna). Jego ustawowym obowiązkiem jest zatem współuczestniczenie w kosztach utrzymania syna, jeżeli nie jest on w stanie utrzymać się samodzielnie.

W przedmiotowym pozwie strona powodowa domaga się zasądzenia od pozwanego na rzecz mał. powoda renty alimentacyjnej w kwocie po 3500 zł miesięcznie. A. S. na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2020r. przyznała, że kwota 3500 zł jest zawyżona. Wniosła o zasądzenie kwoty 1500 zł tytułem alimentów na rzecz małoletniego.

Przepis art. 128 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stanowi, że obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwu.

W myśl art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W treści art. 135 kro uregulowano, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zgodnie z w/w przepisami kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od

zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z jego rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Oznacza to, że pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem syna w postaci: zakupu wyżywienia, ubioru, wydatków dotyczących stanu zdrowia, części opłat eksploatacyjnych za mieszkanie w którym przebywa, oraz innych wydatków niezbędnych do jej prawidłowego rozwoju i wychowania.

Stosownie do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 9 listopada 1994r., sygn. akt IIICZP 138/94, podstawę obliczenia wysokości alimentów stanowi dochód netto (a nie brutto) zobowiązanego (OSNC z 1995r. Nr 3, poz.43, glosy aprobujące: Tadeusz Smoczyński OSP z 1995r., Nr 9, poz. 194, oraz Zdzisław Krzemiński „Monitor Prawniczy” z 1995r., Nr 4, str. 113).

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, analiza zgromadzonego materiału procesowego wskazuje, że powództwo matki małoletniego zasługiwało na częściowe uwzględnienie. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, Sąd zasądził od pozwanego alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie poczynając od dnia 21 stycznia 2020r. – czyli od daty wniesienia pozwu.

Sąd wziął pod uwagę, iż małoletni W. S. (1) ma (...) lat i zakres jego usprawiedliwionych potrzeb wyznaczony jest jego wiekiem. Małoletni aktualnie uczęszcza do (...) klasy Szkoły Podstawowej. Poza tym jest dzieckiem ogólnie zdrowym, nie przyjmuje leków na stałe, stosuje jedynie specjalistyczne kremy. Podana przez matkę kwota kosztów utrzymania dziecka zdaniem Sądu jest zawyżona, matka nie wykazała, że taką kwotę wydaje co miesiąc na dziecko.

Należy też wskazać, że wysokość alimentów nie zależy wyłącznie od wysokości usprawiedliwionych potrzeb dziecka ale też od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Pozwany obecnie nie pracuje, pomimo zdolności do podjęcia pracy. Pracując w N. uzyskiwał wynagrodzenie za pracę w wysokości ok. 1000 (...).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że w granicach jego możliwości zarobkowych i majątkowych leży płacenie alimentów na rzecz syna w kwocie po 800 zł miesięcznie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o pomocy państwa w wychowaniu dzieci celem świadczenia wychowawczego jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych.

W świetle przepisu art. 135 § 3 pkt. 3 kro świadczenie wychowawcze z programu 500+ nie ma wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych. Przy czym w ocenie Sądu przepis ten należy interpretować w ten sposób, że świadczenie wychowawcze 500+ dla dziecka na jego wychowanie i zaspokojenie jego potrzeb, nie wpływa na zakres obowiązku alimentacyjnego żadnego z rodziców, ani ich możliwości zarobkowe i majątkowe, co oznacza, że fakt otrzymywania na dziecko 500,- zł z pomocy społecznej nie zwalnia żadnego z rodziców od swojej części uczestniczenia w kosztach utrzymania dziecka. Ponadto nie wlicza się tej kwoty do dochodów rodziny (bowiem ma ono tylko jeden cel, to jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych). A zatem wypłacanego świadczenia wychowawczego rodzicowi, pod którego opieką pozostaje dziecko nie zalicza się jako dochodu tego rodzica, mającego wpływ na jego (tego rodzica) zakres świadczenia alimentacyjnego wobec dziecka.

Wskazać przy tym trzeba, że zarówno w ustawie jak i w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym użyto tego samego pojęcia „zaspokojenie potrzeb dziecka”, a zatem zdaniem Sądu oznacza to, że ustalając obowiązek alimentacyjny Sąd nie może pominąć faktu otrzymywania przez rodzica na dziecko 500,- zł na potrzeby dziecka, bowiem potrzeby dziecka są ograniczone. Gdyby więc finansować wszystkie potrzeby dziecka tylko obowiązkiem alimentacyjnym każdego z rodziców to świadczenie 500+, nie miałoby być na co przeznaczone tzn. w zakresie potrzeb dziecka, bo potrzeby dziecka byłyby w całości zaspokojone przez obowiązek alimentacyjny rodziców (i wówczas 500+ byłoby „czystym zyskiem” rodzica je otrzymującego).

Dlatego Sąd orzekając w sprawie wziął pod uwagę, że A. S. otrzymuje kwotę 500 zł na częściowe pokrycie dodatkowych wydatków związanych z wychowywaniem syna w tym zaspokojeniem jej potrzeb życiowych (ponad te usprawiedliwione), ale nie uwzględniał tej kwoty jako dochodu matki małoletniego podczas ustalania jej zakresu świadczenia alimentacyjnego na rzecz syna.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu, wszelkie dodatkowe, nieprzewidziane wydatki mogą być zaspokojone ze świadczenia wychowawczego, którego celem jest właśnie zaspokajanie potrzeb dziecka.

Biorąc pod uwagę koszty utrzymania małoletniego W. S. (1) oraz obecną sytuację zarobkową, majątkową i rodzinną powoda, Sąd uznał, że adekwatną obecnie kwotą alimentów będzie 800 zł. Pozwany jest stosunkowo młodym i zdrowym człowiekiem, nie ma powodów aby uznawać, że do czasu znalezienia pracy obowiązek utrzymania małoletniego powinien spoczywać tylko na matce chłopca, bowiem jako rodzic winien on wykazać maksymalną staranność i większą gorliwość w tym, by już wcześniej poszukać zatrudnienia.

Ocena materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że obecnie w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego znajduje się płaćcie po 800 zł miesięcznie alimentów dla syna W. tytułem finansowania części usprawiedliwionych wydatków związanych z jego utrzymaniem.

Należy też wskazać, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych (por. Henryk Haak, Obowiązek alimentacyjny, Komentarz Toruń 1995, s. 118-119).

Należy dodać, że kwota 800 złotych miesięcznie nie ma wystarczyć na zaspokojenie wszystkich potrzeb małoletniego, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa na obojgu rodzicach, co oznacza, że również matka małoletniego, ma obowiązek współfinansowania wydatków na utrzymanie dziecka.

Matka małoletniego pracuje na podstawie umowy o pracę, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. (...)zł miesięcznie. Mieszka tylko z synem. Umowa o pracę powódki została zawarta na czas określony do 30 czerwca 2021r., jednakże powódka jest osobą zdrową i zdolną do pracy. Sąd przyjął, iż w momencie nie przedłużenia umowy ma ona możliwości podjęcia zatrudnienia. Ponadto alimenty orzeczone od pozwanego na rzecz mał. powoda mają być przeznaczone na utrzymanie małoletniego, nie zaś matki powoda.

Biorąc pod uwagę uzasadnione koszty utrzymania małoletniego, możliwości zarobkowe pozwanego a także matki mał. oraz fakt, że osobistą opiekę nad dzieckiem sprawuje wyłącznie matka powoda, Sąd w punkcie I zasądził alimenty od pozwanego w kwocie po 800 zł miesięcznie, poczynając od dnia 21.01.2020r, do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W pozostałej części powództwo oddalono jako niezasadne, orzekając jak w punkcie II sentencji.

W związku z ustawowym zwolnieniem strony powodowej od ponoszenia kosztów sądowych na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie obciążono jej kosztami sądowymi w zakresie oddalonego powództwa, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku.

W punkcie VI sentencji wyroku sąd na podstawie art. 100 kpc zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.